

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.6.2019
COM(2019) 283 final

2019/0137 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om bemyndigande för Tjeckien att få tillämpa det allmänna förfarandet för omvänd betalningsskyldighet som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Genom en ändring av mervärdesskattedirektivet¹ antog rådet den 20 december 2018 direktiv (EU) 2018/2057 vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet för transaktioner över ett tröskelvärde på 17 500² euro.

Detta följde på handlingsplanen för mervärdesskatt³, i vilken kommissionen tillkännagav sina avsikter att införa ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för unionsintern gränsöverskridande handel mellan företag⁴. Med tanke på att det skulle ta flera år att införa ett sådant slutgiltigt mervärdesskattesystem efterfrågade vissa medlemsstater brådskande och särskilda åtgärder för att under tiden kunna motverka karusellbedrägeri⁵. De efterfrågade särskilt möjligheten att tillfälligt få tillämpa en allmän omvänd betalningsskyldighet som, efter ett förslag från kommissionen i detta avseende⁶, ledde till direktiv (EU) 2018/2057 (nedan kallat *direktivet om allmän omvänd betalningsskyldighet*).

Enligt det direktivet har medlemsstater som uppfyller vissa fastställda kriterier möjlighet att på begäran bemyndigas att till och med den 30 juni 2022 tillfälligt få tillämpa en allmän omvänd betalningsskyldighet. Genom skrivelser som registrerades hos kommissionen den 21 januari 2019 och den 22 mars 2019 ansökte Tjeckien om ett sådant bemyndigande och lämnade uppgifter som var avsedda att visa att det uppfyller kriterierna.

Detta förslag torde inte hindra de pågående diskussionerna om det slutgiltiga mervärdesskattesystemet⁷.

• Motiv och syfte med förslaget

De kriterier som ska uppfyllas och det förfarande som ska följas för ett bemyndigande om allmän omvänd betalningsskyldighet anges i den nya artikel 199c.1–4 i

¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Rådets direktiv (EU) 2018/2057 av den 20 december 2018 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tjänster över ett visst tröskelvärde (EUT L 329, 27.12.2018, s. 3).

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om en handlingsplan för mervärdesskatt: Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU - Dags för beslut (COM(2016)148 final, 7.4.2016).

⁴ Under tiden har kommissionen antagit de nödvändiga förslagen:
Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG för harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna (COM(2017) 569 final, 4.10.2017).

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av de detaljerade tekniska bestämmelserna för driften av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna (COM(2018) 329 final, 25.5.2018).

⁵ Karusellbedrägeri (ibland kallat ”bedrägeri genom skenföretag”) har framför allt sin grund i det nuvarande undantaget för gemenskapsinterna leveranser, vilket tillåter mervärdesskattefritt förvärv av varor. Ett antal leverantörer ägnar sig sedan åt skattebedrägeri genom att underlåta att till skatteförvaltningen betala in den mervärdesskatt som de tagit emot från sina kunder. Dessa kunder, som kan visa upp giltiga fakturor, har dock rätt att dra av mervärdesskatt. Samma varor kan levereras flera gånger om som mervärdesskattebefriade unionsinterna leveranser. Liknande karusellbedrägeri kan också förekomma när tjänster tillhandahålls.

⁶ COM(2016) 811 final, 21.12.2016.

⁷ COM(2018) 329 final, 25.5.2018.

mervärdesskattedirektivet, som införs genom direktivet om allmän omvänd betalningsskyldighet. I detta avseende lämnade Tjeckien, i enlighet med kraven i artikel 199c.3, följande uppgifter.

1. En detaljerad motivering som visar att de relevanta kriterierna är uppfyllda (artikel 199c.3 a i samband med punkt 1 i mervärdesskattedirektivet).
- 1.1. Ett mervärdesskattegap på minst 5 procentenheter över gemenskapens medianvärde för mervärdesskattegapet under 2014 enligt slutrapporten om mervärdesskattegapet av den 23 augusti 2016.

Det tjeckiska mervärdesskattegapet uppgick 2014 till 16,14 % av den totala mervärdesskatteskulden enligt 2016 års slutrapport av den 23 augusti 2016 om det mervärdesskattegap som kommissionen offentliggjort⁸. Av rapporten framgår också att medianvärdet för mervärdesskattegapet i Europeiska unionen (EU) uppgick till 10,4 %. Tjeckiens mervärdesskattegap överstiger därmed medianvärdet för mervärdesskattegapet i EU med mer än 5 procentenheter.

- 1.2. En karusellbedrägerinivå inom det totala mervärdesskattegapet på mer än 25 % på grundval av den konsekvensbedömning som åtföljde lagstiftningsförslaget om ett direktiv om allmän omvänd betalningsskyldighet.

Enligt konsekvensbedömningen⁹ beror 28 % av Tjeckiens mervärdesskattegap på karusellbedrägeri. Följaktligen är detta kriterium uppfyllt.

- 1.3. Det har fastställts att andra kontrollåtgärder och administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt inte räcker till för att motverka karusellbedrägeri.

Enligt uppgifter från Tjeckien har medlemsstaten i fråga vidtagit ett antal särskilda kontrollåtgärder mot mervärdesskattebedrägeri. En översikt över dessa åtgärder ges nedan tillsammans med Tjeckiens bedömning av deras funktion och effekt. Därpå följer Tjeckiens utvärdering av det administrativa samarbetet tillsammans med andra medlemsstater i fråga om mervärdesskatt.

1.3.1. Tillämpning av ett förfarande för omvänd betalningsskyldighet sektorsvis

På grundval av artiklarna 199 och 199a i mervärdesskattedirektivet förlängde Tjeckien tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser inom ett antal sektorer, däribland följande: bygg- och anläggningsarbeten, byggnadsarbetare, fast egendom om leverantören har valt beskattning, avfall och skrot, varor som ställts som säkerhet och levererats vid genomförandet av denna säkerhet, varor för vilka en förvärvare har beviljats äganderättsförbehåll och som tillhandahålls inom ramen för förvärvarens utövande av denna rätt, fast egendom som ägs av en gäldenär i ett tvångsförsäljningsförfarande, utsläppsrätter för växthusgaser, mobiltelefoner, apparater med integrerade kretsar, certifikat för gas och el, vissa telekommunikationstjänster, spelkonsoler, bärbara datorer, spannmål och vissa grödor, vissa metaller (inklusive ädelmetaller).

Enligt Tjeckiens bedömning har dessa åtgärder varit mycket effektiva, men de har inte förhindrat att bedrägeri flyttar till andra sektorer som t.ex. från mobiltelefoner till andra elektroniska apparater och från guld till andra metaller (silver, platina).

⁸ Center for Social and Economic Research (CASE), Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2016 Final Report ([TAXUD/2015/CC/131](#)), 2016, s. 19.

⁹ SWD(2016) 457 final, 21.12.2016, s. 39.

1.3.2. Solidariskt ansvar

På grundval av artikel 205 i mervärdesskattedirektivet har Tjeckien i ett flertal fall infört solidariskt ansvar i fråga om mervärdesskatt för leveranser mellan beskattningsbara personer. Solidariskt ansvar är således tillämpligt på vissa leveranser av mineraloljor och andra varor som omfattas av punktskatter.

Vidare har kunder också varit solidariskt ansvariga för betalning av mervärdesskatt för varje annan leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster, där det kunnat konstateras att en kund agerat i god tro, särskilt när kunskapskontrollen är uppfylld, dvs. när kunden kände till eller borde ha känt till att leverantören med avsikt inte skulle komma att betala mervärdesskatt till skatteförvaltningen. Dessutom finns det ett antal särskilda situationer där det solidariska ansvaret för kunden systematiskt tillämpas, till exempel när priset, utan någon tydlig motivering, helt klart avviker från det normala marknadspriset, när virtuell valuta används, eller när leverantören är en otillförlitlig beskattningsbar person (se vidare punkt 1.3.4).

Enligt Tjeckiens bedömning har denna åtgärd varit förebyggande, men den är svår att tillämpa i komplexa situationer inom leveranskedjorna, särskilt när kunden till en skenföretag är en enhet utan tillgångar. Vidare har kunskapskontrollen också skapat betydande problem för skatteförvaltningen, eftersom nationella domstolar har fastställt att den ska kunna bevisa att kunden "kände till eller borde ha känt till" att leverantören inte hade för avsikt att betala mervärdesskatt.

1.3.3. Mekanism för uppdelad betalning

Tjeckien har infört en frivillig mekanism för uppdelad betalning. Via mekanismen för uppdelad betalning betalar kunden mervärdesskatt direkt till skatteförvaltningen och inte längre till leverantören. Därigenom är inte kunden skyldig att betala mervärdesskatt för hela den mervärdesskatt som ska betalas vid en transaktion, om kunden är solidariskt ansvarig på grundval av de villkor som anges i punkt 1.3.2.

Enligt Tjeckien är åtgärden effektiv, men har nackdelar på grund av att den är frivillig. Att göra den uppdelade betalningen obligatorisk skulle, enligt Tjeckien, administrativt och ekonomiskt bli alltför krävande både för näringsidkare och för skatteförvaltningen, eftersom den skulle kräva mer administration i samband med betalningar, mer personal och högre it-kostnader. Om kunden inte använder den delade betalningsmekanismen, kan man inte heller utgå ifrån att villkoren för kunskapskontrollen har uppfyllts. Nationella domstolar har slagit fast att även i detta fall ska skatteförvaltningen kunna bevisa att kunden kände till eller borde ha känt till att denne varit inblandad i en bedrägerisituation. Dessutom kan mervärdesskatt bara krävas tillbaka från en kund som inte har använt mekanismen för uppdelad betalning enligt systemet med solidariskt ansvar, i den mån kravet på återbetalning från leverantören har visat sig vara resultatöst och därför kan ett effektivt krav på återbetalning bara ske efter en viss tidsperiod.

1.3.4. Identifiering av otillförlitliga beskattningsbara personer (för mervärdesskatteregistrerade personer)

Om en allvarlig underlåtenhet att fullgöra skattskyldigheter förekommit, kan skatteförvaltningen fastställa att en beskattningsbar person är otillförlitlig på grundval av vissa kriterier, särskilt följande: Ackumulerade mervärdesskatteskulder under minst tre på varandra följande kalendermånader på minst 500 000 tjeckiska koruna, underlåtenhet att uppfylla skattskyldigheter som leder till att skatteförvaltningen skattejämkar i minst två av sex på varandra följande beskattningsperioder, avslag från skatteförvaltningen på grund av

överträdelse av skattelagstiftningen med avseende på utkrävda avdrag för ingående mervärdesskatt på minst 500 000 tjeckiska koruna, underlåtenhet att efterkomma skatteförvaltningens begäran, underlåtenhet att lämna in en mervärdesskattedeklaration minst två gånger under en period av tolv på varandra följande kalendermånader, tillhandahållande av felaktiga eller ofullständiga uppgifter för registrering av mervärdesskatt eller skatteförvaltningens fastställande att ett belopp motsvarande minst 500 000 tjeckiska koruna i utgående mervärdesskatt inte har deklarerats. Information om otillförlitliga beskattningsbara personer offentliggörs på skatteförvaltningens webbplats och ett överklagandeförfarande planeras.

Enligt Tjeckien har åtgärden en förebyggande effekt, men det krävs ett effektivt beslut från skatteförvaltningen, och dessförinnan kan bedragaren redan ha begått sitt bedrägeri. Vidare är åtgärden inte riktigt effektiv i gränsöverskridande situationer, eftersom en otillförlitlig beskattningsbar person i Tjeckien fortfarande kan använda ett (giltigt) mervärdesskatte nummer för unionsinternt bedrägeri.

1.3.5. Identifiering av otillförlitliga personer (för personer som inte är mervärdesskatte registrerade)

Syftet med åtgärden, som liknar den föregående, är att identifiera otillförlitliga personer. I detta fall är dock målet de personer som (ännu) inte är registrerade, men som redan har underlåtit att uppfylla vissa mervärdesskatteskyldigheter. Förteckningen över otillförlitliga personer offentliggörs på skatteförvaltningens webbplats.

Om en sådan otillförlitlig person blir registrerad till mervärdesskatt erhåller denne automatiskt status som otillförlitlig beskattningsbar person i den mening som avses i den åtgärd som beskrivs i punkt 1.3.4. När en otillförlitlig beskattningsbar person avregistreras behåller denne sin status som otillförlitlig person. Ett överklagandeförfarande för att återkalla en sådan status föreskrivs på grundval av liknande villkor som dem för otillförlitliga beskattningsbara personer.

Enligt Tjeckien har åtgärden en förebyggande effekt och säkerställer kontinuitet mellan status som otillförlitlig person och otillförlitlig beskattningsbar person. I likhet med de fallgropar som beskrivs i punkt 1.3.4 ovan kan bedragare effektivt kringgå åtgärden före registrering och i gränsöverskridande situationer.

1.3.6. Ytterligare redovisning av mervärdesskatt

Uppgifter från ytterligare redovisning av mervärdesskatt som beskattningsbara personer lämnar in varje kalendermånad dubbelkontrolleras för att identifiera möjliga skattebedrägeriscenarier. Detta har hjälpt skatteförvaltningen att förbättra metoden för urval av beskattningsbara personer som ska kontrolleras.

Med hänsyn tagen till skatteförvaltningens allmänna kontrollkapacitet anser Tjeckien att detta konventionella verktyg har nått sina gränser, även om det är användbart för att snabbare upptäcka bedragare.

1.3.7. Beslag

I enskilda fall kan kvarstadsbeslut utfärdas av skatteförvaltningen för att garantera betalning av mervärdesskatt.

Enligt Tjeckien är åtgärden mycket effektiv, men eftersom den bara är tillämplig i enskilda situationer ger den inte ett allmänt skydd för det gemensamma mervärdesskattesystemet.

1.3.8. Automatisk avregistrering av mervärdesskatt

Denna åtgärd består i att man upphäver den beskattningsbara personens registreringsnummer för mervärdesskatt vid allvarligt underlåtande att uppfylla mervärdesskattskyldigheterna. Åtgärden är tillämplig på mervärdesskattegrupper och beskattningsbara personer, vars omsättning inte översteg 1 miljon tjeckiska koruna under de föregående tolv kalendermånaderna.

Tjeckien beskriver åtgärden som mycket effektiv både nationellt och vid gränsöverskridande leveranser. Eftersom åtgärden bara kan tillämpas efter det att överträdelser har ägt rum kan åtgärden inte helt och hållet förhindra risken för bedrägeri.

1.3.9. Avslag på rätt till avdrag (eller undantag från skatteplikt för unionsinterna leveranser) på grundval av kunskapskontroll

Åtgärden tillämpas för att vägra avdragsrätt eller rätten att tillämpa ett undantag, om köparen (i det första fallet) eller leverantören (i det andra) kände till eller borde ha känt till (kunskapskontroll) att de deltog i en transaktion kopplad till bedrägligt undandragande av mervärdesskatt. Detta återspeglar rättspraxis från Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*), såsom den anges i målet *Kittel*¹⁰. Den tjeckiska förvaltningen använder sig av skrivelser om kunskapskontroll för att informera företagen om att de kan vara delaktiga i ett skattebedrägeri. Dessa skrivelser är antingen mottagarspecifika (den misstänkta affärspartnern kan vara nämnd) eller generella (information till allmänheten om förekomsten av en specifik risk för bedrägeri i Tjeckien eller Europeiska unionen).

Enligt Tjeckien är det dock svårt för skatteförvaltningen att i fall av organiserat bedrägeri i praktiken visa att ett företag kände till eller borde ha känt till att det var inblandat i ett skattebedrägeri.

1.3.10. Kontroll av sökande före registrering av mervärdesskatt

Det sker en systematisk förhandsregistrering i syfte att bland annat rikta in sig på potentiella skenföretag, t.ex. används undersökningar på plats för att visa att ingen faktisk ekonomisk verksamhet utförs eller förbereds för att vägra registrering.

Tjeckien anser att åtgärden är mycket effektiv när det gäller att förhindra bedragare från att komma in i mervärdesskattesystemet (och begå unionsinternt bedrägeri), men anser att det på grundval av objektiva faktorer är svårt att, med hänsyn tagen till de kriterier som EU-domstolen fastställt i målet *Ablessio*¹¹, visa att det finns välgrundade bevis för att ett registreringsnummer för mervärdesskatt kommer att användas på ett bedrägligt sätt.

1.3.11. Administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt (rådets förordning (EU) nr 904/2010)¹²

Enligt Tjeckien ägnas mycket uppmärksamhet åt samarbetet och informationsutbytet med de andra medlemsstaterna. Utöver det samarbete som föreskrivs i förordning (EU) nr 904/2010

¹⁰ Dom av den 6 juli 2006, *Kittel*, C-439/04, EU:C:2006:446.

¹¹ Dom av den 14 mars 2013, *Ablessio*, C-527/11, EU:C:2013:168.

¹² Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (omarbetning) (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

har samarbetsavtal upprättats med Slovakien och Polen, och ytterligare ett håller på att utarbetas med Tyskland.

Tjeckien deltar också regelbundet i de så kallade samtida multilaterala kontrollerna med andra medlemsstater. Tjeckien är dessutom involverat i allt arbete som utförs inom ramen för Eurofisc-nätverket (unionsinternt bedrägeri genom skenföretag, transportmedel, tullförfaranden, observatorium, e-handel och Transaction Network Analysis (TNA)). Uppgifter från Eurofisc används aktivt för att upptäcka misstänkta transaktioner.

Det administrativa samarbetet i fråga om mervärdesskatt är, enligt Tjeckien, av obestridlig betydelse, men det förhindrar inte helt och hållet uppkomsten av bedrägeri. Dessutom är det oanvändbart för rent inhemskt bedrägeri.

1.3.12. Slutsats

Tjeckiens övergripande slutsats när det gäller de ovan nämnda åtgärderna är att de visserligen har bidragit avsevärt till att minska mängden bedrägeri, men att de inte helt har kunnat eliminera bedrägeri genom skenföretag i det nuvarande mervärdesskattesystemet.

Mot bakgrund av de betydande och verkliga försök som gjorts för att bekämpa (karusell)bedrägeri och det faktum att dessa försök inte har varit helt framgångsrika kan villkoret i artikel 199c.1 c i mervärdesskattedirektivet anses vara uppfyllt.

- 1.4. Den förväntade vinsten när det gäller skattemoral och skatteuppbörd uppväger den förväntade totala ytterligare bördan för företag och skatteförvaltning med minst 25 %.

Enligt de tjeckiska myndigheterna kommer införandet av omvänd betalningsskyldighet, när det gäller skatteförvaltningen, inte att kräva någon personalökning, utan bara en omfördelning av personalresurser. Kostnaden för att anpassa organisationen av den tjeckiska skatteförvaltningen (inklusive fortbildning och ändring av it-systemen) beräknas uppgå till 4 miljoner tjeckiska koruna.

När det gäller beskattningsbara personer, kommer införandet av omvänd betalningsskyldighet att medföra engångskostnader för att ändra it-systemen. Enligt uppskattningar bör omvänd betalningsskyldighet tillämpas på sammanlagt 97 000 beskattningsbara personer. Av denna grupp har mer än 60 % redan erfarenhet av sektorsspecifik omvänd betalningsskyldighet. Deras it-strukturer och faktureringsystem har anpassats till den omvända betalningsskyldigheten, så att befintliga strukturer endast delvis behöver ändras. Övriga 37 500 beskattningsbara personer kan behöva köpa in nya it-strukturer eller utvidga de befintliga. Det tycks dock, på grundval av sökningar från de största skatte- och redovisningsprogramvaruleverantörerna, som om sådana ändringar ingår i regelbundna uppdateringar och inga separata kostnader tas ut.

Övriga kostnader är kopplade till fortbildning av anställda. Dessa kostnader uppkommer dock främst i samband med lagändringar. Eftersom omvänd betalningsskyldighet inte är en helt ny åtgärd förväntas kostnaderna inte bli betydande.

Övriga kostnader för beskattningsbara personer följer av behovet att övervaka varje transaktion, oavsett om tröskelvärdet på 17 500 euro, över vilket omvänd betalningsskyldighet tillämpas, är uppfyllt. Dessa kostnader kommer dock inte att bli särskilt stora med tanke på att övervakningen av transaktioner i de flesta fall sker med hjälp av redovisningsprogram. Vidare är differentieringen mellan transaktionerna i form av belopp vid omvänd betalningsskyldighet betydligt enklare än differentieringen mellan olika sektorer.

I vissa fall kan leverantörer av varor och tjänster behöva kontrollera om kunden är en beskattningsbar person och därmed huruvida omvänd betalningsskyldighet är tillämplig. I dessa fall kan dock registret över beskattningsbara personer användas, vilket görs tillgängligt av skatteförvaltningen (direkt förbindelse med den beskattningsbara personens programvara).

Tjeckien förklarade vidare att när ytterligare mervärdesskatteredovisning infördes 2016, beräknades kostnaderna för beskattningsbara personer uppgå till 370 euro för små företag och från 740 euro till 3 000 euro för andra företag, vilket sammanlagt resulterade i cirka 6 miljarder tjeckiska koruna för företag. De tjeckiska myndigheterna uppskattar att de totala kostnaderna för beskattningsbara personer till följd av genomförandet av den omvända betalningsskyldigheten uppgår till ungefär 10 % av detta belopp, det vill säga 0,6 miljarder tjeckiska koruna.

När det gäller systemets fördelar hänvisas till erfarenheterna av den sektorsspecifika omvända betalningsskyldighet som har lett till en minskning med 98 % av bedrägeribeloppet och en minskning med 89 % i antalet fall av bedrägeri. Utifrån denna grund förväntas bedrägeriet minska med 5 miljarder tjeckiska koruna per år. Om systemet tillämpas under två år skulle vinsten bli 10 miljarder tjeckiska koruna. Samtidigt skulle de kostnader som uppkommer för skattemyndigheterna bara uppgå till 0,004 miljarder tjeckiska koruna och kostnaderna för beskattningsbara personer beräknas uppgå till 0,6 miljarder tjeckiska koruna. Sammanfattningsvis uppgår de beräknade kostnaderna till 6,04 % av den beräknade vinsten.

Med tanke på att den beräknade vinsten (10 miljarder tjeckiska koruna) till stor del överstiger de totala kostnaderna (0,604 miljarder tjeckiska koruna) med mer än 25 %, kan detta villkor anses vara uppfyllt.

- 1.5. Införandet av omvänd betalningsskyldighet kommer inte att leda till högre kostnader för företag och skatteförvaltning än de kostnader som uppkommer till följd av andra kontrollåtgärder.

På grundval av ovanstående beräkningar förefaller det som om de förväntade kostnaderna för både företag och skatteförvaltning inte är betydande, även om det i Tjeckien medges att det är svårt att göra en exakt jämförelse med andra kontrollåtgärder.

Tjeckien har inte för avsikt att ändra den övergripande organisationen av sina skattekontroller efter införandet av omvänd betalningsskyldighet. Därför kommer inga ytterligare kostnader (utöver ovan nämnda kostnader) att uppkomma för skatteförvaltningen eller de kontrollerade företagen.

Detta villkor kan därför anses vara uppfyllt.

2. Planerat startdatum för tillämpning av omvänd betalningsskyldighet och period som omfattas (artikel 199c.3 b i mervärdesskattedirektivet).

Tjeckien har begärt att få tillstånd att börja tillämpa omvänd betalningsskyldighet från och med den 1 januari 2020 till och med den 30 juni 2022.

3. Åtgärder för att informera beskattningsbara personer (artikel 199c.3 c i mervärdesskattedirektivet).

Beskattningsbara personer kommer att informeras elektroniskt om införandet av omvänd betalningsskyldighet samt startdatum för dess tillämpning. Dessutom kommer kontakter att etableras och diskussioner att föras med näringslivsorganisationer och skatterådgivare.

Reklammaterial kommer att distribueras via offentliga medier (t.ex. broschyrer och information på skatteförvaltningens webbplats).

4. En detaljerad beskrivning av de åtföljande åtgärderna (artikel 199c.3 d i samband med punkt 2 i mervärdesskattedirektivet).

Denna bestämmelse kräver att man inför lämpliga och effektiva elektroniska rapporteringskrav för alla beskattningsbara personer och i synnerhet för beskattningsbara personer som levererar eller tar emot varor eller tjänster vilka omfattas av allmän omvänd betalningsskyldighet för att säkerställa att den allmänna omvända betalningsskyldigheten fungerar effektivt i praktiken och övervakas väl.

Tjeckien anser att de mekanismer för skattekontroll som finns redan i dag är tillräckliga för att den omvända betalningsskyldigheten ska fungera korrekt och att inga ytterligare kontrollåtgärder behövs. Dessa åtgärder omfattar redan de ytterligare verktyg för mervärdesskatteredovisning som avses i avsnitt 1.3.6 ovan. I synnerhet kommer uppgifter som erhållits från sådana redovisningsskyldigheter som redan fastställts på nationell nivå att användas som ett analytiskt verktyg för att upptäcka misstänkta leveranskedjor. Enligt detta redovisningssystem, som innebär att man lämnar in en sammanställning över mervärdesskatt (utöver mervärdesskattedeklarationen) som kan lämnas in elektroniskt, ska leveranser inom ramen för omvänd betalningsskyldighet redovisas på samma sätt som inhemska leveranser med omvänd betalningsskyldighet (men med tillägg av en särskild kod för omvänd betalningsskyldighet).

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Syftet med detta bemyndigande är begränsat i omfattning och tid och påverkar inte utvecklingen av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för gränsöverskridande unionsintern handel mellan företag.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 199c i mervärdesskattedirektivet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Mot bakgrund av den bestämmelse i mervärdesskattedirektivet som ligger till grund för förslaget är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Beslutet avser ett bemyndigande som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör därför ingen förpliktelse.

Med tanke på dess omfattning och begränsning i tiden är den särskilda åtgärden proportionell i förhållande till det mål som eftersträvas, dvs. att bekämpa karusellbedrägeri, samtidigt som man under tiden förhandlar om det slutgiltiga mervärdesskattesystemet.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: Rådets genomförandebeslut.

Enligt artikel 199c i mervärdesskattedirektivet får omvänd betalningsskyldighet bara tillämpas efter bemyndigande av rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen. Ett rådets

genomförandebeslut är det lämpligaste instrumentet, eftersom det kan riktas till en enskild medlemsstat.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag grundas på en ansökan från Tjeckien och berör bara denna medlemsstat.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Det har inte behövts några externa sakkunnigutlåtanden.

- **Konsekvensbedömning**

Införandet av artikel 199c i mervärdesskattedirektivet, som detta bemyndigande bygger på, blev föremål för en konsekvensbedömning som nämnden för lagstiftningskontroll den 28 november 2016 avgav ett positivt yttrande om med rekommendationer¹³.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

Förslaget är tidsbegränsat.

¹³

För mer information: http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om bemyndigande för Tjeckien att få tillämpa det allmänna förfarandet för omvänd betalningsskyldighet som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹, särskilt artikel 199c.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 199c i direktiv 2006/112/EG får medlemsstaterna, genom avvikelser från artikel 193 i det direktivet och på vissa strikta villkor, införa ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet vid icke-gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, förutsatt att den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt är den beskattningsbara personen till vilken alla leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster görs över ett tröskelvärde på 17 500 euro per transaktion.
- (2) I skrivelser som registrerades hos kommissionen den 21 januari 2019 och den 22 mars 2019 ansökte Tjeckien om bemyndigande om att få tillämpa omvänd betalningsskyldighet.
- (3) Mervärdesskattgapet i Tjeckien uppgick 2014 till 16,14 % av den totala mervärdesskatteskulden, enligt den metod och de siffror som anges i kommissionens slutrapport för 2016 av den 23 augusti 2016 om mervärdesskattgapet². Tjeckiens mervärdesskattgap överstiger därmed gemenskapens medianvärde för mervärdesskattgapet (10,4 %) med mer än 5 procentenheter.
- (4) Karusellbedrägerinivån inom Tjeckiens totala mervärdesskattgap uppgick till över 25 % enligt den konsekvensbedömning³ som åtföljde förslaget till rådets direktiv (EU) 2018/2057⁴, genom vilket omvänd betalningsskyldighet infördes.
- (5) Tjeckien lämnade närmare uppgifter till kommissionen som visade att flera kontrollåtgärder hade genomförts i Tjeckien med positiva resultat, men att åtgärderna inte hade varit tillräckliga för att motverka karusellbedrägeri. Det administrativa

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Center for Social and Economic Research (CASE), Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2016 Final Report ([TAXUD/2015/CC/131](#)), 2016, s. 19.

³ SWD(2016) 457 final, 21.12.2016, s. 39.

⁴ Rådets direktiv (EU) 2018/2057 av den 20 december 2018 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tjänster över ett visst tröskelvärde (EUT L 329, 27.12.2018, s. 3).

samarbetet på mervärdesskatteområdet har inte heller visat sig vara tillräckligt för att motverka karusellbedrägeri.

- (6) Tjeckien försåg kommissionen med närmare uppgifter som visade att den beräknade vinsten till följd av införandet av omvänd betalningsskyldighet förväntas uppgå till 10 miljarder tjeckiska koruna. Tjeckien visade också att den totala ytterligare bördan för företag och skatteförvaltning förväntas uppgå till 0,604 miljarder tjeckiska koruna. Den beräknade vinsten uppväger därför den förväntade totala ytterligare bördan med mer än 25 %.
- (7) Mot bakgrund av att Tjeckien inte förväntar sig att den totala ytterligare börda som följer av införandet av omvänd betalningsskyldighet kommer att vara betydande, kommer detta inte att leda till att företag och skatteförvaltning drabbas av kostnader som är högre än de kostnader som uppkommer till följd av tillämpningen av andra kontrollåtgärder.
- (8) Tjeckien har begärt att få bli bemyndigat att börja tillämpa omvänd betalningsskyldighet från och med den 1 januari 2020 till och med den 30 juni 2022.
- (9) Tjeckien har bekräftat för kommissionen att åtgärder kommer att vidtas för att informera beskattningsbara personer om införandet av tillämpningen av omvänd betalningsskyldighet genom e-postmeddelanden, offentliga föreläsningar, diskussioner med näringslivsorganisationer, administrationens webbplats samt tryckt eller elektroniskt reklammaterial.
- (10) Tjeckien har försett kommissionen med en detaljerad beskrivning av sina befintliga mekanismer för kontroll av mervärdesskatt och har bekräftat att de befintliga åtgärderna, med tillägg av en särskild kod för omvänd betalningsskyldighet, kommer att vara tillräckliga för att säkerställa en effektiv drift och övervakning av den omvända betalningsskyldigheten.
- (11) På grundval av uppgifterna från Tjeckien till kommissionen anses Tjeckien uppfylla de villkor som avses i artikel 199c.1 i direktiv 2006/112/EG och att den ansökan som Tjeckien lämnat in uppfyller övriga krav i punkt 3 i den artikeln. Det är därför lämpligt att bemyndiga Tjeckien att få tillämpa omvänd betalningsskyldighet under den period som Tjeckien har begärt.
- (12) Avvikelsen får ingen negativ inverkan på den del av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tjeckien får tillämpa det allmänna förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i enlighet med artikel 199c i direktiv 2006/112/EG för perioden 1 januari 2020–30 juni 2022.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Tjeckien.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*